

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH280028
NAZWA
OBSZARU Ostoja Družno

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH280028	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Ostoja Družno

1.4. Data opracowania 2002-11	1.5. Data aktualizacji 2024-05
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2018-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MŚ z dn. 29 sierpnia 2018 r. w spr. soo Ostoja Družno (PLH280028)

	pierwotnie wyznaczony jako PLC280001 Jezioro Družno, rozdzielony na
--	---

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna

19.4839

Szerokość geograficzna

54.0855

2.2. Powierzchnia [ha]:

3088.79

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL62

Warmińsko-Mazurskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			1246.1		G	A	C	B	B
6430			8.57		M	C	C	B	C
91D0			216.22		M	A	C	A	A
91E0			12.4		M	C	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1337	Castor fiber			p	120	160	i	P	P	C	B	C	C
F	1149	Cobitis taenia			p				P	DD	D			
F	1099	Lampetra fluviatilis			p				P	DD	D			
M	1355	Lutra lutra			p	14	28	i	P	P	C	B	C	C
M	1318	Myotis dasycneme			p	1	2	i	P	P	C	C	C	C
F	5339	Rhodeus amarus			p				P	DD	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	0.89
N16	17.05
N07	39.59
N06	40.99
N12	1.47
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Zgodnie z podziałem Kondrackiego (2000) obszar Natura 2000 położony jest w mezoregionie Żuławy Wiślane, w makroregionie Północne Gdańskie. Obszar ostoi obejmuje płytkie, zarastające jezioro z rozległymi podmokłymi terenami wokół. Położony jest w całości na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Drużno wraz z rezerwatem przyrody Jezioro Drużno.

Jezioro Drużno to bardzo płytkie (około 1 m głębokości) eutroficzne jezioro w postępującej fazie zarastania. Brzegi są bardzo zabagnione, z rozległymi trzcinowiskami i łągami olszowymi. Jezioro z bogatą roślinnością zanurzoną i pływającą. Występuje wiele wysp i pływających kęp roślin sprzyjając bytowaniu wielu gatunków ptaków związanych z wodno-ładowym środowiskiem. Obszar przedstawia dużą wartość zarówno ze względu na walory faunistyczne jak i bogatą i zróżnicowaną szatę roślinną. Do jeziora Drużno uchodzi 12 cieków, a także kilkanaście kanałów odwadniających otaczające poldery. Poldery zajmują powierzchnię ponad 204 km², należą do płaskiej, żuławskiej niziny, położonej w większości poniżej poziomu morza. W najniższym punkcie osiąga ona 1,8 m p.p.m. jest to najniżej położona depresja w Polsce. Przez jezioro przebiega tor wodny, sztucznie pogłębiany, użytkowany przez statki wycieczkowe i jachty. Stanowi on przedłużenie rzeki Elbląg dochodzącej od strony północno zachodniej, którym okresowo z Zalewu Wiślanego wpędzana jest słonawa woda, powodując gwałtowne podniesienie się poziomu wody. Cieki i kanały wpadające do jeziora są zabezpieczone wałami, o przeciętnej wysokości 2,5-3,0 m, ich koroną, na niektórych odcinakach, biegnie droga utwardzana płytami betonowymi, najczęściej jednak przebiega ona u podnóża zewnętrznej skarpy wału. Otaczające obszar tereny pokryte są żyznymi, aluwialnymi glebami typu mad oraz miejscami pobagiennymi glebami organicznymi. Niepowtarzalność jeziora związana jest m.in. z nietypową genezą zbiornika, powstałego z odcięcia dawnej zatoki morskiej i rozwijającego się od ok. 7 000 lat w specyficznych warunkach środowiskowych, a od ok. XIII wieku pod wpływem zróżnicowanej antropopresji. Jezioro jest przykładem półnaturalnego ekosystemu, gdyż zarówno jego wielkość jak i kształt jest wypadkową działań procesów naturalnych zachodzących w dolnej delcie Wisły i prowadzonej tu od kilku wieków gospodarki człowieka (obwałowania, osuszanie, systemy kanałów i rowów, polderyzacja).

4.2. Jakość i znaczenie

Łącznie występują tu 4 typy siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG - 3150, 6430, 91D0 i 91E0 oraz 6 gatunków z Załącznika II - bóbr, wydra, nocek tydkowłosy jako przedmioty ochrony oraz różanka, koza i minóg.

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*, *Potamion*
Siedlisko 3150 reprezentują naturalne jeziora i stałe niewielkie zbiorniki wodne oraz odcięte fragmenty koryt rzecznych z wolno pływającymi w toni wodnej makrofitami (*Potamion* i częściowo *Nymphaeion*), makrofitami zakorzenionymi w dnie oraz o liściach pływających (część *Nymphaeion*), a także prymitywnymi skupieniami drobnych roślin pływających po powierzchni wody (*Lemnetea*). Występujące w obszarze zbiorowiska roślinne z klasy *Lemnetea minoris* i *Potamogeton* charakterystyczne dla typu siedliska są to min. zespoły: *Spirodelium polyrrhizae* – zespół *spirodeli* wielokorzeniowej, *Lemnetum gibbae* – zespół rzęsy garbatej, *Lemno minoris-Salvinietum natantis* – zespół rzęsy drobnej i *salwinii* pływającej, *Lemnetum trisulcae* – zespół rzęsy trójrowkowej, *Potamogeton pectinatus* – zespół *rdestnicy* grzebieniastej, *Potamogeton maritimus* – zespół jeziorzy i zamętnicy błotnej, *Ranunculellum circinatus* – zespół *włosienicznika* krążkolistnego, *Ceratophyllum demersum* – zespół *rogatka* sztywnego, *Myriophyllum spicatum* – zespół *wyłócznika* kłosowego, *Potamogeton lucens* – zespół *rdestnicy* połyskującej, *Hydrocharitum morsus-ranae* – zespół *żabiścieku* pływającego, *Potamogeton natans* – zespół *rdestnicy* pływającej, *Myriophyllum verticillatum* – zespół *wyłócznika* okółkowego, *Nuphar-Nymphaeetum albae* – zespół „*lilii wodnych*”, *Nymphoidetum peltatae* – zespół *grzybieńczyka* wodnego, *Polygonetum natans* – zespół *rdestu* ziemnowodnego, *Potamogeton obtusifolius* – zespół *rdestnicy* stępionej, *Myriophyllum verticillatum* – zespół *wyłócznika* okółkowego, *Hottonietum palustris* – zespół *okrężnicy* bagiennej. Na szczególną uwagę zasługuje prawdopodobnie najbogatsza krajowa populacja *grzybieńczyka* wodnego *Nymphoides peltata*.

Na ocenę siedliska składa się:

Reprezentatywność – A (doskonała). Siedlisko posiada typowo wykształcone zbiorowiska roślinne charakterystyczne dla tego typu siedliska. Spowodowana jest dużą zwartą powierzchnią samego zbiornika, którego 75% powierzchni porasta charakterystyczna roślinność wodna, w tym gatunki rzadkie i objęte ochroną. W akwenie dominuje udział *nymfeidów*, zachowując odpowiednią dla siedliska proporcję. W toni w okresie letnim dominował zakwit organizmów fitoplanktonowych, charakterystyczny dla tego typu żyznych siedlisk wodnych.

Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia zajęta przez siedlisko w analizowanym obszarze wynosi 2% $\geq$ 0% krajowych zasobów.

Stan zachowania – B (dobry). Stanowi wypadkową ocen: stopień zachowania struktury – II, stopień zachowania funkcji – II; możliwość odtworzenia – II.

Ocena ogólna – B (dobra). Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana została przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytorycznie organy administracji metodykami i wytycznymi.

6430 Ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne

Siedlisko 6430 obejmuje naturalne hydrofilne, trwałe zbiorowiska ziołoroślowe w górach i na pogórzu (klasa Betulo-Adenostyletea) oraz nitrofilne, okrajkowe zbiorowiska ziół i pnączy cieków wodnych na niżu (klasa Galio-Urticenea). Typ siedliska obejmuje niewielkie płaty fitocenozy nieleśnych składających się z eutroficznych, wysokich bylin, a na niżu także pnączy. Fitocenozy cechują się niską różnorodnością gatunkową i zajmują obrzeża szuwaru trzcinowego oraz zarośli wierzbowych, które są suboptymalnym siedliskiem dla tego typu fitocenozy (ze względu na niską zawartość azotu w podłożu i ekspansywny charakter szuwaru trzcinowego i zarośli wierzbowych). Płaty są bardzo wąskie, najczęściej osiągają szerokość ok 1-3 m (maksymalną do ok. 31 metrów / minimalną zaledwie ok. 1 m). Płaty [6430] najczęściej rozlokowane są na peryferiach obszaru u podnóży wałów przeciwpowodziowych, na obrzeżach szuwarów trzcinowych, zarośli wierzbowych nad brzegami jeziora oraz okrajków zbiorowisk łągowych i olsowych. Spotykane były także często na brzegach kanałów i rzek uchodzących do jeziora.

Na ocenę siedliska składa się:

Reprezentatywność – C (znacząca). Siedlisko reprezentowane jest głównie przez trzy zbiorowiska roślinne. Fitocenozy cechują się niską różnorodnością gatunkową i zajmują obrzeża szuwaru trzcinowego oraz zarośli wierzbowych.

Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia zajęta przez siedlisko w analizowanym obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Stan zachowania – B (dobry). Płaty odznaczają się: średnio zachowaną strukturą (III stopień zachowania struktury, dobrymi perspektywami zachowania funkcji (II stopień) oraz łatwymi możliwościami odtworzenia (przywrócenia właściwej struktury i funkcji warunkującej poprawę stanu ochrony (I stopień).

Ocena ogólna – C (znacząca). Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytorycznie organy administracji metodykami i wytycznymi.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe

Reprezentatywność siedliska została oceniona jako znacząca (C). Łęgi dębowo-wiązowo-jesionowe, których wyróżnikiem jest podzwiazek *Ulmenion minoris*, związane z glebami typu maď, zachowały się jedynie fragmentarycznie w większości w postaci silnie zniekształconej. Wykazują one mniej lub bardziej wyraźne cechy łągi jesionowo-wiązowego w podzespole typowym (*Ficario-Ulmetum minoris typicum*).

Siedlisko zajmuje 9 pól o łącznej powierzchni 12,4 ha. Powierzchnia względna mieści się w przedziale poniżej 2% i powyżej 0% powierzchni ogólnej siedliska w kraju (ocena C).

Stan zachowania oceniono jako (średni lub zdegradowany) (C). Stopień zachowania struktury III (średnio zachowana lub zdegradowana): na przeważającej powierzchni łąg obecne są liczne gatunki charakterystyczne i typowe dla siedliska, a drzewostan budowany jest przez właściwe taksony.

Równocześnie jednak warunki hydrologiczne na większości stanowisk są zaburzone. Stopień zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy): perspektywy zachowania siedliska są niekorzystne, ponieważ dalsze pogarszanie się warunków wodnych. Możliwość odtworzenia III (trudne lub niemożliwe): poprawa stanu ochrony łąg na większości stanowisk wymaga poprawy warunków hydrologicznych.

Ocena ogólna – C (znacząca). Stopień rozpoznania, jakość danych – M (przecięta). Wykorzystano źródła o wysokiej jakości danych (inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytorycznie organy administracji metodykami i wytycznymi – monitoring PZO), które zostały uzupełnione szacunkami.

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*

Liczebność gatunku w obszarze oszacowano w oparciu o metodę uproszczoną. Do wyliczeń przyjęto łączną długość rzek i linii brzegowej wytyczoną na podstawie danych wektorowych RZGW w Gdańsku. Na terenie jez. Druzno pierwsze stwierdzenie miało miejsce w 2001 roku. Obecnie występuje na całym obszarze Natura 2000 tam, gdzie znajdują się odpowiednie warunki (zwłaszcza nad brzegami cieków), budując żeremia i pozostawiając ślady żerowania.

Gatunek oceniono następująco:

Populacja bobra w obszarze stanowi mniej niż 2% krajowej populacji (C).

Stan zachowania gatunku jest dobry (B) (stopień zachowania cech siedliska gatunku II – elementy dobrze

zachowane).

Izolacja posiada ocenę C, tzn. populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna jest znacząca (C).

1355 Wydra *Castor fiber*

Populację wydry w obszarze Natura 2000 oszacowano na podstawie jakości danych P. Wykorzystano do tego długość cieków i linii brzegowej zbiorników wodnych oraz wartości z przedziału 0,2 – 0,4 osobnika/km (z powodu zasobnych siedlisk). Gatunek charakteryzują następujące oceny: Populacja w obszarze stanowi mniej niż 2% krajowej populacji (C). Stan zachowania jest dobry (B) (stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane). W obszarze wydra znajduje dogodne warunki do bytowania i żerowania – m.in. w związku z obecnością zbiorników wodnych połączonych ciekami, które tworzą dogodny korytarz migracyjny. O dogodnych warunkach do bytowania gatunku decyduje także naturalny charakter linii brzegowej oraz niewielki stopień jej zurbanizowania z uwagi na położenie w graniach rezerwatu przyrody, a także obecność pasów zadrzewień nadrzecznych i płątów lasów przylegających do cieków, rowów, rozlewisk i innych zbiorników. Ponadto liczna populacja bobrów zasiedlająca obszar stwarza odpowiedni potencjał norowy – opuszczone nory są wykorzystywane przez wydry jako schronienia.

1318 Nocek łydkowłosy *Myotis dasycneme*

Siedliskiem nocka łydkowłosego jest prawdopodobnie okolica rzeki Dzierzgonka, gdzie znajdują się dobre warunki do żerowania tego gatunku (wolno płynące i stojące wody otwarte). Dane dotyczące występowania nocka pochodzą z jednego odłowu (2002 r.) oraz z nagrań detektorowych dokonanych w latach 2008 - 2009.

Gatunek charakteryzują następujące oceny:

Populacja w obszarze stanowi mniej niż 2% krajowej populacji (C).

Stan zachowania – średni (C). Postępująca trofia jeziora powoduje powolne zarastanie i zmniejszanie się dostępnej do żerowania otwartej powierzchni wody, co wpływa na obniżenie oceny stopnia zachowania cech siedliska – obecnie elementy dobrze średnio zachowane i trudne/niemożliwe do odtworzenia, obszar pokrywa się z rezerwatem przyrody, gdzie przemiany sukcesyjne mają priorytet.

Ocena ogólna – znacząca (C). Występowanie gatunku sporadyczne, jednak obszar może mieć istotne znaczenie w okresie migracji gatunku. Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	F02.03		i
M	X		b
L	A01		i
M	J02.05		i
L	J02.02		i
M	F03.01		i
L	A08		i
H	E03.01		i
M	A07		o
L	A07		i
L	J01		i
H	K02.03		i
L	E01.03		i
H	E03.02		i
H	K02.02		i

M	K02.01		i
M	H01.04		i
M	E06.01		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnątrzne [i o b]
M	F02.03		i
M	A03		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Nitecki Cz. (red.) 2013. Jezioro Drużno-Monografia Przyrodnicza, Wyd. Mantis, Olsztyn 2. Rachwałd A. 2013. Dokumentacja planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 Ostoja Drużno PLH280028. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie. Msc. Olsztyn 3. Przybycin M. in. 2015. Inwentaryzacja stanowisk bobra europejskiego *Castor fiber* na obszarze Polski. Etap II: wykonanie inwentaryzacji stanowisk bobra na terenie Polski, z wyłączeniem województwa dolnośląskiego. Raport końcowy. EMPEKO. Poznań 4. Kołodziej P. 2020. Wykonanie ekspertyz przyrodniczych na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o przedmiotach ochrony obszarów Natura 2000: Ostoja Drużno PLH280028. Inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych: 6430, 91D0. Dendrospec Przemysław Kołodziej - Dendrologia, Ekspertyzy Przyrodnicze, Oceny Oddziaływania na Środowisko. Msc. Olsztyn 5. Zapart A. 2020. Raport z realizacji zamówienia - zadanie 13 – nocek łydkowłosy *Myotis dasycneme* w obszarze Natura 2000 Ostoja Drużno PLH280028, w ramach projektu POIS.02.04.00-00-0191/16 pn. „Inwentaryzacja cennych siedlisk przyrodniczych kraju, gatunków występujących w ich obrębie oraz stworzenie Banku Danych o Zasobach Przyrodniczych”. Nietoperek. Msc. Gdynia 6. Bryl Ł., Jusik Sz. 2023. Wykonanie monitoringu przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 – siedliska wodne I. PROTE Technologie dla Środowiska Sp. z o.o. Msc. Poznań 7. Kiczyńska A., Kucharzyk J., Kozub Ł., Jaszcuk I. 2023. Wykonanie monitoringu przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 – siedliska lądowe II. Narodowa Fundacja Ochrony Środowiska. Msc. Warszawa

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	100.0	PL02	99.1		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Jezioro Družno	*	99.1
PL04	Jeziora Družno	-	100.0

na poziomie międzynarodowym:

Rodzaj	Nazwa obszaru	Rodzaj	Pokrycie [%]
ramsar	Rezerwat przyrody "Jezioro Družno"	*	99.1

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie
Adres:	Polska Dworcowa 60 10-437 Olsztyn
Adres e-mail:	sekretariat@olsztyn.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 29 grudnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Družno PLH280028 Link: http://edzienniki.olsztyn.uw.gov.pl/legalact/2014/4319/ Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 20 maja 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Družno PLH280028 Link: http://edzienniki.olsztyn.uw.gov.pl/legalact/2016/2212/
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH280028

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--